

Sognekommuner, som i ganske særlig Grad kunne være tyngede ved et kostbart Vejvæsen, med mange Miles Sogneveje, medens Nabokommunen maaske kommer langt lettere fra sit. Kommer man da ikke let til at spørge: Hvorfor skal Hensynet til Tyngen ved Vejvæsenet ikke tages med, naar Statstilskuddet skal fordeles? I det hele taget kan det være meget godt med faste og bestemte Regler, men Fordeling efter Skøn kan dog maaske være endnu bedre. Lovforslaget fastsætter for den ene Halvpart af Tilskuddet bestemte Regler og tager Hensyn til, hvilke Byrder Kommunen har til Fattigvæsenet og Alderdomsunderstøttelsen, samtidig med at det for den anden Halvdel og Kommunens Tilskud lader Skønnet være det afgørende. Jeg tror, at i mange Tilfælde og ganske særlig her er Skønnet nok saa godt som Matematikken. Amsraadene kende jo Kommunernes hele Stilling. De kende baade deres Bæreevne og deres Udgifter. Amsraadene ere vante til at tage disse Skøn, de ere øvede deri med Hensyn til Paaligning efter Landkommunallovens § 50, de ere ogsaa vante til at fordele mellem de særlig trængende Kommuner de Beløb, man har til Raadighed til Støtte for saadanne Kommuners Skolevæsen og Vejvæsen. Jeg tror, at Amsraadene i Reglen vilde være meget egnede til og ville kunne meget solidt og retfærdigt tage et saadant Skøn, saaledes at de særlig trængende og særlig bebyrdede Kommuner ogsaa faa et tilsvarende Statstilskud, der tager Hensyn til alle deres Byrder. Men jeg skal indrømme, at det i øvrigt er en tiltalende Tanke at faa dette bestemte Tal: Hvad er Bæreevnen i denne Kommune, og i hvad Forhold staar denne Bæreevne til Kommunens Byrder til de bestemte Forhold, her ere nævnte. Jeg skal derfor gerne fortsætte Forhandlingen med det ærede Udvalg, saafremt der maatte være Stemning for at optage Forslaget til fornyet Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling.

Det ærede Medlem for Maribo (Ole Olsen) anbefalede paa det ærede Medlem for Roskildes (Rosleff) Vegne et Ændringsforslag, efter hvilket § 2, 1ste Stykke, skal udgaa. Jeg tror nu, det er en Misforstaaelse, der ligger til Grund herfor. § 2, 1ste Stykke, er noget omredigeret fra det Forslag, vi i Fjor havde fra Skattekommissionen, men Meningen dermed er jo ganske den samme. Meningen er ikke den, at unddrage nogen Kommune, hvori der findes Sindssygeanstalter eller lignende Anstalter, Skat fra Patienter, hos hvem de

nu kunne udskrive Skat. Hovedvægten i § 2 ligger paa Ordene: Den Omstændighed, at nogen, „som opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en Kommune her i Riget,“ er anbragt i en i en anden Kommune beliggende Sindssygeanstalt. Altsaa i det Øjeblik, vedkommende *ikke* opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en Kommune som hans Opholdskommune, er han pligtig til at svare Skat i den Kommune, hvor vedkommende Anstalt ligger. Hvad § 2, 1ste Stykke, i det hele taget siger, er, hvad der vedtægtsmæssig nu finder Sted, men hvorfor der ikke findes nogen bestemt Lovhjemmel. Nu vil man bestemt fastslaa her, at naar en Patient ligger paa en saadan Anstalt, og han ikke kan ansættes til Skat i nogen anden Kommune, det vil sige, at han ikke har Hjem og Husstand i nogen anden Kommune, er han skattepligtig til den Kommune, hvori Anstalten ligger. Det er Meningen, men skulde man kunne finde en Redaktion, der bedre kan udtrykke Tanken, og som i hvert Tilfælde ikke kan give den Misforstaaelse Raaderum, at man her vil fratage en Kommune, altsaa i dette Tilfælde særlig St. Jørgensbjerg Kommune, nogen Skat, som den i Øjeblikket er berettiget til, saa skal jeg gerne forhandle med det ærede Udvalg derom. Det samme gælder det af det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) rejste Spørgsmaal. Jeg vil sige, det er et vistnok meget vanskeligt Spørgsmaal. Men paa den anden Side hørte vi af det ærede Medlem, at det er et Spørgsmaal, som virkelig har Betydning for mange Kommuner, og som har sat Sindene stærkt i Bevægelse i disse. Det er mig bekendt, at der allerede har været ført Forhandling i Udvalget om denne Sag, og jeg skal gerne deltage i fortsatte Forhandlinger. Hermed tror jeg i alt væsentligt at have omtalt de af Udvalget eller dets Flertal stillede Forslag samt de væsentligste af de Forslag, der ere stillede af forskellige Mindretal, og jeg skal indskrænke mig hertil.

Ordføreren (Thomas Larsen): Maa jeg begynde med at henvende nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) i Anledning af det Mindretalsforslag, han har været med til at stille under Nr. 23 til § 20. Det ærede Medlem gaar ud fra, at det vil være rigtig at fiksere den Forskel, som Byerne have Lov til at indkassere, altsaa Forskellen mellem Bygningsafgiften og Ejendoms skylden. Jeg vil dertil sige, at det fore-